

نقدی بر تغییرات گسترده مدیریتی در قوه قضائیه

مردم از تغییر مدیر قضایی تغییر «نتیجه» می خواهند

حسین فصیحی

تغییرات گسترده مدیریتی در قوه قضائیه در حالی آغاز شده که مطالبه عمومی از دستگاه عدالت، بیش از آنکه به نام مدیران و جابه‌جایی صندلی‌ها مربوط باشد، به نتیجه عملکرد آنها گره خورده است. مردمی که سال‌ها با اطاله دادرسی، پیچیدگی فرایندهای اداری، پرونده‌های انباشته، فسادهای بزرگ اقتصادی و شکل‌گیری شبکه‌های غیرشفاف اقتصادی مواجه بوده‌اند، اکنون می‌پرسند این تغییرات قرار است دقیقاً کدام سازوکار معیوب را اصلاح کند و چه تفاوتی در زندگی روزمره آنان ایجاد خواهد کرد؟

با حکم رئیس قوه قضائیه، جمعی از مدیران جدید این دستگاه معرفی شده‌اند و معاون اول قوه قضائیه از تغییرات گسترده در ستاد و همچنین تغییر رؤسای دادگستری ۱۴ استان خبر داده است. در توضیح این تغییرات نیز بر «تحول»، اصلاح فرایندها، ارتقای کیفیت خدمت‌رسانی و بازسازی درونی دستگاه قضایی تأکید شده است. پرسش اصلی جامعه این است که آیا این تغییرات می‌تواند فاصله میان عدالت نوشته شده در اسناد و عدالت تجربه‌شده در

زندگی مردم را کاهش دهد؟

از «خرابه»های ۲۶ سال قبل تا امروز

برای فهم اهمیت این پرسش، شاید بد نباشد به بیش از دو دهه قبل بازگردیم، به شهریور ماه ۱۳۷۸، زمانی که زندیاد آیت‌الله هاشمی‌شاهرودی پس از آغاز مسئولیت ریاست قوه قضائیه، وضعیت این دستگاه را به «خرابه و ویرانه» در بخش‌های مالی، قضایی و قانونی تشبیه کرد و از ضرورت بازگرداندن اعتبار قوه قضائیه سخن گفت. آن روزها از کمبود قاضی، مشکلات ساختاری، وابستگی‌های دستگاهی، نقض قوانین و خروج نیروهای مجرب از دستگاه قضایی سخن گفته می‌شد و امروز، پس از گذشت ۲۶ سال، طبیعی است که جامعه انتظار داشته باشد بخش قابل توجهی از این مشکلات تاریخی حل شده باشد. اما واقعیت قضایای اجتماعی نشان می‌دهد که هنوز بخشی از همان پرسش‌ها پابرجاست، البته باصورت‌هایی تازه و پیچیده‌تر. پرونده‌های بزرگ فساد اقتصادی، حجم بالای دعاوی، اطاله دادرسی و احساس ناتوانی برخی شهروندان در دسترسی سریع و مؤثر به عدالت، همچنان بخشی از دغدغه عمومی است. به همین دلیل، تحول قضایی اگر قرار است معنای واقعی داشته باشد، نمی‌تواند تنها در تغییر مدیران خلاصه شود.

مردم از قوه قضائیه چه می خواهند؟

برای شهروندی که ماه‌ها و گاه سال‌ها درگیر یک پرونده قضایی است، نام رئیس یک معاونت یا مدیر یک سازمان شاید چندان اهمیتی نداشته باشد. او نتیجه می‌خواهد. می‌خواهد پرونده‌اش در زمان معقول رسیدگی شود، رای مستدل و قابل‌بهری یافت و احساس می‌کند بر برابر قانون، صاحب قدرت و ثروت و ارتباط امتیاز بیشتری از او ندارد. همین مطالبه در سطح کلان نیز وجود دارد. وقتی یک پرونده بزرگ فساد اقتصادی شکل می‌گیرد، آسپاب آن تنها متوجه‌اموال عمومی نیست. هر پرونده بزرگ فساد، اگر افکار عمومی در باره نحوه شکل‌گیری و کشف آن پرسش‌های

غلامرضا مسکنی

سحرگاه دپروژ پنج محکوم به قصاص در زندان قز قلحصار کرج پای چوبه‌دار رفتند، اما در واپسین لحظات، تلاش تیم صلح و سازش دادسرای امور جنایی تهران نتیجه‌داد و چهار محکوم با مهلت اولیای دم از مرگ گر بختند، در حالی که حکم قصاصای یک محکوم اجرا و پرونده زندگی او برای همیشه بسته شد.

صبح دپروز، پیش از طلوع آفتاب، پنج مرد که در پرونده‌های جداگانه مر تکب قتل و به قصاص محکوم شده بودند، در زندان قز قلحصار کرج پای چوبه دار رفتند. در حالی که شمارش معکوس برای اجرای حکم آغاز شده بود، تیم صلح و سازش دادسرای امور جنایی تهران به سرپرستی قاضی محمد شهریار، معاون دادستان تهران و سرپرست دادسرای جنایی برای جلب رضایت اولیای دم یا گرفتن مهلت برای محکومان وارد عمل شد. تلاش‌ها در نهایت برای چهار محکوم نتیجه داد و آنها با گرفتن مهلت از اولیای دم به سلول‌های خود بازگشتند، اما حکم قصاصی یک محکوم اجرا شد.

چهار محکوم نجات‌یافته اکنون امیدوارند با ادامه تلاش‌های واحد صلح و سازش و پادرمیانی بزرگان و معتمدان، رضایت اولیای دم را جلب کنند و از مرگ رهایی یابند، در غیر این صورت، اجرای حکم آنها در فرصت بعدی در دستور کار قرار خواهد گرفت.

قتل در باغ گیلانس

نخستین محکومی که سحرگاه دپروز حکم قصاصش اجرا شد، مرد جوانی بود که ۹ تیرماه ۱۳۹۹، مرد تاجری را در پی اختلاف مالی به قتل رسانده بود. ماجرا زمانی فاش شد که پسر مرد تاجر با مراجعه به پلیس از ناپدید شدن ناگهانی پدرش خبر داد. او به مأموران گفت: «پدرم کارمان، تاجر بود و علاوه بر تجارت، با صنف فروشنده‌گان مواد شوینده نیز همکاری داشت. او روز حادثه با یکی از همکارانش به نام پیمان قرار ملاقات داشت. گفته بود در باغ گیلانی حوالی کن با او قرار دارد و با خودروی گرانیقیمش از خانه خارج شد، اما دیگر نبرگشت. ساعت هشت از شب نیز پیمان با من تماس گرفت و مدعی شد پدرم سر قرار حاضر نشده است.» پس از ثبت شکایت، تیمی از مأموران پلیس با دستور بازپرس

بی پاسخ داشته باشد، بخشی از اعتماد عمومی را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهد. به همین دلیل است که مبارزه با فساد، بخشی از فرایند بازسازی اعتماد اجتماعی است.

فساد چگونه شکل می گیرد؟

جامعه امروز تنها نمی‌پرسد چه کسی مرتکب فساد شده است، سؤال می‌کند چه سازوکاری اجازه داده است فساد شکل بگیرد، رشد کند و گاهی در مقیاس‌های بسیار بزرگ آشکار شود؟ پرونده‌هایی مانند اکبر طبری، چای دشب، پرونده خاوری و دیگر پرونده‌های بزرگ اقتصادی، فارغ از رسیدگی‌های قضایی و احکام صادرشده درباره آنها، یک پرسش ساختاری را پیش‌روی افکار عمومی قرار می‌دهند؛ چگونه شبکه‌ها و تخلفاتی در این ابعاد می‌توانند برای مدتی طولانی شکل بگیرند و ادامه پیدا کنند؟ پاسخ این پرسش تنها با یادداشت یک متهم یا صدور یک حکم قضایی کامل نمی‌شود. اگر قرار است تحولی اتفاق بیفتد، باید سازوکاری که زمینه وقوع فساد را فراهم کرد نیز شناسایی و اصلاح شود. در غیر این صورت، ممکن است یک فرد از چرخه فساد خارج شود، اما ساختاری که امکان تولید فساد را فراهم کرده، همچنان باقی بماند.

چشم عدالت باید پیش از وقوع تخلف را ببیند

یکی از مهم‌ترین مطالبات جامعه از دستگاه قضایی، عبور از عدالت پس از وقوع جرم به سمت پیشگیری واقعی از جرم و فساد است. اگر تخلفی در حوزه زمین، خودرو، سوخت، دارو، نظام بانکی یا هر بخش دیگری در حال شکل‌گیری است، پرسش مردم این نیست که چرا پس از چند سال با آن برخورد شد. پرسش این است که چرا پیش از آنکه خسارت گسترده شود، کسی آن را نداند؟ این همان نقطه‌ای است که نقش سازمان‌های نظارتی و دستگاه‌های

حیدر طایرک‌محمدی-چوان

مسئول اهمیت پیدا می‌کند. جامعه انتظار ندارد دستگاه قضایی جایگزین همه دستگاه‌های اجرایی و نظارتی شود، اما انتظار دارد شبکه نظارت و عدالت به‌گونه‌ای عمل کند که تخلف بزرگ نتواند سسال‌ها در برابر چشم مجموعه حاکمیتی رشد کند.

مافیای خودرو

نمونه ملموس این مسئله را می‌توان در تجربه بخشی از مردم با بازار خودرو مشاهده کرد. شهروندی که برای خرید خودرو ثبت‌نام کرده و ماه‌ها منتظر تحویل آن مانده، وقتی با پاسخ‌هایی درباره نبود قطعه یا تأخیر در تولید مواجه می‌شود، احساس می‌کند در برابر یک ساختار بزرگ و پیچیده کاملاً بی‌دفاع است. اگر در چنین فرایندی تخلفی رخ داده باشد، باید دستگاه‌های مسئول آن را بررسی کنند، اما حتی اگر تخلفی هم اثبات نشود، وجود چنین تجربه‌هایی برای اعتماد عمومی مسئله‌ساز است. مردم حق دارند بدانند چرا سازوکارهای نظارتی نمی‌توانند مشکلات ساختاری بازار خودرو را پیش از آنکه به بحران اعتماد تبدیل شود، شناسایی و اصلاح کنند. شکل‌گیری انحصار، رانت، شبکه‌های غیرشفاف و منافع متعارض، موضوعاتی است که دستگاه‌های نظارتی باید درباره آنها پاسخ‌روشن داشته باشند.

جایی که فساد، مستقیماً با جان مردم بر خورد می‌کند

در هیچ حوزه‌ای مطالبه‌گری اجتماعی به اندازه حوزه سلامت حساس نیست. خانواده‌ای که بیماری سخت یکی از اعضای خود مواجه است، پیش از هر چیز به دارو و درمان نیاز دارد. وقتی داروی مورد نیاز در شبکه رسمی توزیع پیدا نمی‌شود، اما همان دارو در بازار آزاد با قیمت‌های متفاوت قابل تهیه است، پرسش خانواده بیمار تنها یک پرسش اقتصادی نیست.

این پرسش، پرسش عدالت است. چگونه دارویی که باید از مسیر رسمی به دست بیمار برسد، می‌تواند به بازار غیررسمی راه پیدا کند؟ چه کسی باید زنجیره توزیع را کنترل کند و اگر تخلفی در این فرایند رخ داده، مسئولیت نظارت بر عهده چه نهادی است؟ قوه قضائیه نمی‌تواند جایگزین وزارخانه‌ها و دستگاه‌های اجرایی شود، اما در برابر تخلفات احتمالی و شبکه‌هایی که سلامت مردم را به منبع سود تبدیل می‌کنند، انتظار عمومی از دستگاه عدالت روشن است؛ کشف، برخورد و مهم‌تر از همه، جلوگیری از تکرار.

تخلفی که یک‌شنبه متولد نمی‌شود

ساخت‌وساز غیرمجاز، زمین‌خواری، کوه‌خواری و تعرض به منابع طبیعی نیز از جمله مسائلی هستند که افکار عمومی درباره آنها پرسش‌های جدی دارد. تخلف‌های بزرگ ساختمانی و تصرف‌های گسترده معمولاً یک‌شنبه اتفاق نمی‌افتند. در بسیاری از موارد، فرایندی طولانی از تصمیم‌ها، مجوزها، سکوت‌ها، بی‌توجهی‌ها یا ضعف نظارت در پس آن قرار دارد. بنابراین برخورد قضایی در مرحله نهایی، پرسش ضروری است، اما کافی نیست. تحول واقعی زمانی رخ می‌دهد که سیستم بتواند پیش از تبدیل یک تخلف کوچک به یک پرونده بزرگ، علامت خطر را شناسایی کند.

از کاغذ به خیابان

مردم باید بتوانند اثر تحول را در دادگاه، دادسرا، اجرای احکام، پرونده‌های اقتصادی، مبارزه با فساد و حتی در فرایندهای پیشگیری مشاهده کنند. جامعه امروز از فشار اقتصادی، از اخبار فساد، از شنیدن وعده‌های اصلاح و از دیدن پرونده‌هایی که ابعاد آنها پس از آشکار شدن، افکار عمومی را شوکه می‌کند، پرسش دارد. با این حال، این به معنای بی‌اعتمادی مطلق نیست. اتفاقاً مطالبه‌گری جامعه نشان می‌دهد هنوز انتظار از دستگاه عدالت وجود دارد. مردم از قوه قضائیه نمی‌خواهند همه مشکلات اقتصادی و اجتماعی کشور را حل کنند. آنها می‌خواهند در حوزه مسئولیت خود، چشم عدالت باز باشد. اگر قرار است مفسده‌ای شکل بگیرد، باید پیش از آن دیده شود. اگر فسادی رخ داد، بدون ملاحظه با آن برخورد شود. اگر شبکه‌ای از رانت و انحصار شکل گرفت، منافع عمومی بر منافع قدرتمندان غلبه کند و اگر در درون دستگاه عدالت نیز تخلفی رخ داد، برخورد با آن سریع‌تر، شفاف‌تر و قاطع‌تر از همیشه باشد.

مدیر جدید زمانی می‌تواند خود را موفق قند بداند که شهروندان حق حضور او را احساس کنند، نه صرفاً آنکه حکم انتصابش صادر شده باشد. عدلیه باید به جای آنکه صرفاً پس از وقوع فساد وارد میدان شود، سازوکارهای تولید فساد را هدف بگیرد. باید به جای تعقیب معلول‌ها، علت‌ها را پیدا کند. باید به جای آنکه مردم را در برابر شبکه‌های قدرتمند اقتصادی تنها بگذارد، از حقوق شهروندان دفاع کند. اما اگر تغییر مدیران، بدون تغییر سازوکارها باشد، پرسش تاریخی همچنان باقی خواهد ماند، مدیران می‌آیند و می‌روند، اما چه کسی قرار است سازوکاری را تغییر دهد که سال‌هاست اجازه می‌دهد مفسده‌ها بزرگ‌تر شوند؟

دستگاه‌ها باید بر نامه کامل بدهند نه فقط در خواست اعتبار

نماینده رئیس‌جمهور و دبیر کل ستاد مبارزه با مواد مخدر با تأکید بر ضرورت تغییر رویکرد دستگاه‌ها در حوزه مبارزه با مواد مخدر گفت: دستگاه‌ها نباید صرفاً برای دریافت اعتبار، چند پر نامه محدود ارائه کنند، بلکه باید برنامه کامل و جامع خود را همراه با شاخص‌های ارزیابی به ستاد ارائه دهند.

حسین ذوالفقاری در نخستین نشست تخصصی معاونان، مشاوران، مدیران کل و دبیران شورای هماهنگی مبارزه با

مواد مخدر سراسر کشور، با اشاره به طرح «مراکز امید و زندگی» اظهار کرد: این طرح پس از مطالعات کارشناسی و بررسی تجربه کشورهای مختلف باید از مرحله ایده و طراحی عبور کند و وارد فرایند عملیاتی شود.

وی با تأکید بر اینکه اجرای طرح جدید نباید موجب تضعیف مراکز فعلی ماده ۱۶ شود، افزود: ایجاد مراکز امید و زندگی باید متناسب با نیاز و ظرفیت هر استان انجام شود و استان‌هایی که نیازسنجی، زمینه و منابع اولیه را آماده کرده‌اند، می‌توانند زودتر وارد مرحله اجرا شوند. دبیر کل ستاد مبارزه با مواد مخدر همچنین بر ضرورت حرکت این مراکز به سمت خودگردانی تأکید کرد و گفت: تأمین دائمی هزینه نگهداری تعداد زیادی از افراد از محل اعتبارات دولتی امکان‌پذیر نیست. بنابراین اشتغال و اسکان حمایتی باید به‌گونه‌ای طراحی شود که افراد پس از درمان، ضمن کسب مهارت و بازگشت تدریجی به جامعه، بخشی از هزینه‌های زندگی خود را تأمین کنند.

ذوالفقاری در بخش دیگری از سخنان خود با انتقاد از ارائه برنامه‌های پراکنده از سوی دستگاه‌ها گفت: هر دستگاه باید برنامه جامع خود را در حوزه مبارزه با مواد مخدر ارائه کند، نه اینکه صرفاً هنگام تخصیص بودجه، چند عنوان پر نامه و درخواست اعتبار مطرح شود. وی در پایان با اشاره به طرح‌هایی مانند «مراکز امید و زندگی» و «طرح تحول درمان» گفت: اکنون زمان عبور از جلسات و اسناد کارشناسی و تبدیل مصوبات به اقدام عملی است و هر برنامه باید با هدف، شاخص، مسئولیت مشخص و سازوکار نظارت و ارزیابی دنبال شود.

کشف ۳ کیلو هروئین و شیشه از زوج موادفروش

یک زوج موادفروش سابقه‌دار که در زمینه تهیه و توزیع موادمخدر فعالیت داشتند، در جریان یک عملیات مشترک در شهرستان پردیس دستگیر شدند و ۳ کیلوگرم هروئین و شیشه از مخفیگاه آنها کشف شد.

به گزارش «جوان»، سرهنگ علی سگری، رئیس پلیس موادمخدر تهران گفت: تحقیقات درباره فعالیت زوج موادفروش زمانی آغاز شد که اطلاعاتی درباره یکی از قاچاقچیان حرفه‌ای موادمخدر به دست آمد. بررسی‌ها نشان می‌داد این متهم با مراجعه به مناطق مرزی شرق کشور، مقادیر قابل توجهی موادمخدر تهیه کرده و پس از انتقال محموله به مخفیگاهش در شهرستان پردیس، قصد انتقال آن به تهران را داشته است.

در ادامه، مأموران با انجام اقدامات اطلاعاتی و رصد فعالیت متهم، محل نگهداری موادمخدر را شناسایی کردند. پس از هماهنگی قضایی، عملیات دستگیری متهم و بازرسی از مخفیگاه او در دستور کار قرار گرفت. در جریان این عملیات، مأموران وارد مخفیگاه متهم شدند و در بازرسی از محل، ۳ کیلوگرم هروئین و شیشه کشف کردند.

متهم اصلی در این عملیات دستگیر شد و همسر او نیز که از موادفروشان سابقه‌دار منطقه بود، بازداشت شد. زوج متهم پس از دستگیری برای انجام تحقیقات به مرجع مربوط منتقل شدند و بررسی‌ها برای مشخص شدن نحوه تهیه، انتقال و توزیع موادمخدر و شناسایی سایر افراد مرتبط با این پرونده ادامه دارد. متهمان پس از تکمیل تحقیقات اولیه و تشکیل پرونده برای رسیدگی قضایی در اختیار مرجع قضایی قرار گرفتند.

مفقودی

کلیه مدارک سواری بی‌ام و تیپ ۵۲۰ مدل ۲۰۰۵ برنگ سفید روغنی به شماره موتور ۸۷۰۸۰۴۲۲۰۵۷۰۸ شماره شاسی WBANA۳۱۰۰۸CR۹۷۷۳۰ به شماره انتظامی ۴۵۸ ن ۱۴۸، بران ۱۸ بنام مجتبی عبدالعظیمیان مفقود واز درجه اعتبار ساقط می باشد.

قزوین

به جوان دوباره نگاه کن Javanonline.ir

هيات موضوع قانون تعيين تکليف وضعيت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاند سند رسمي آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئين نامه قانون تعيين تکليف وضعيت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاند سند رسمي

برابر رای شماره ۲۷۶۴۴-۲۰۲۶-۱۴۰۶۶-۲۰ مورخ ۱۴۰۵/۱۱/۱۴ هیات دوم متقاضی آقای علیرضا شیروانی دستجرده به شناسنامه شماره ۱۹۹۰۰۷۱۶ ملی ۱۲۸۴۷۸۰۷۱۶ صادره اصفهان فرزند حسین نسبت به شش دانگ یکباب خانه پلاک ۲۶۹ فرعی از ۱۱۴۹۱۵ اصلی واقع در بخش اداره ثبت اسناد و املاک شمال اصفهان به مساحت ۱۲۰/۸۵ متر مربع بخش ۱۵ اداره ثبت اسناد و املاک شمال اصفهان مالک رسمي خانم عصمت نجفی بموجب تقسیم نامه شماره ۱۷۰۱ مورخ ۱۳۴۱/۱۲/۲۶ دفتر ۸۶ اصفهان که مورد درخواست مع الواسطه به موجب قولنامه عادی به متقاضی واگذار شده و تعدادی از شهود آن را تأیید نموده اند لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در یک نوبت به آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت یک ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

رئیس اداره ثبت اسناد و املاک شمال اصفهان